

บทคัดย่อ

T 156994

การศึกษานี้มุ่งหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณปลาที่ประเภทร้านค้าและกลุ่มผู้เพาะปลาสวยงาม พบว่าในจังหวัดขอนแก่นมีร้านค้าจำนวน 9 ร้านและกลุ่มเพาะเลี้ยงปลาสวยงาม 5 กลุ่ม จังหวัดหนองบัวลำภูมีร้านค้าจำนวน 3 ร้าน จังหวัดชัยภูมิมีร้านค้าจำนวน 3 ร้าน จังหวัดชัยภูมิมีร้านค้าจำนวน 3 ร้าน จังหวัดเลยมีร้านค้าจำนวน 1 ร้าน จังหวัดร้อยเอ็ดมีร้านค้าจำนวน 2 ร้าน จังหวัดมหาสารคามมีกลุ่มเพาะเลี้ยงปลาสวยงาม 1 กลุ่ม จังหวัดอุดรธานีมีร้านค้าจำนวน 3 ร้าน จังหวัดบุรีรัมย์มีร้านค้าจำนวน 2 ร้าน จังหวัดศรีสะเกษมีร้านค้าจำนวน 2 ร้าน จังหวัดอุบลราชธานีมีร้านค้าจำนวน 3 ร้านและกลุ่มเพาะเลี้ยงปลาสวยงาม 1 กลุ่ม จากการสำรวจการดำเนินการธุรกิจปลาสวยงามในภาคอีสาน พบว่ารูปแบบการขายยังไม่มีมีการขายไปต่างประเทศ โดยร้อยละ 56.67 เป็นการขายปลีกภายในประเทศเพียงอย่างเดียวและร้อยละ 46.67 ขายปลีกและขายส่งภายในประเทศ ประเภทของปลาสวยงามที่ขายมีทั้งขายปลาพื้นเมืองที่จับจากธรรมชาติร้อยละ 73.3 ขายปลาพื้นเมืองที่ได้จากฟาร์มร้อยละ 73.3 ขายปลาที่สั่งจากต่างประเทศร้อยละ 23.3 และขายปลาต่างประเทศที่ได้จากฟาร์มร้อยละ 26.67 แหล่งผลิตปลาสวยงามที่ร้านค้าซื้อปลามาจำหน่ายจะอยู่ในภาคอีสานร้อยละ 50 และภาคกลางร้อยละ 50 และแหล่งอื่น ๆ อีกร้อยละ 33.3 ด้านปัจจัยที่มีผลต่อราคาปลาสวยงามนั้น ร้านค้าปลาสวยงามร้อยละ 56.67 กำหนดราคาเอง ร้อยละ 60 ขึ้นอยู่กับความนิยมและร้อยละ 30 ขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิต ด้านปัจจัยที่มีผลต่อราคาปลาแต่ละชนิดพบว่าร้อยละ 63.3 ขึ้นอยู่กับขนาดของปลา ร้อยละ 73.3 ขึ้นอยู่กับลักษณะของปลาและร้อยละ 13.3 ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาพบว่าร้อยละ 46.67 ขึ้นอยู่กับฤดูกาลร้อยละ 43.3 ขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตและร้อยละ 63.3 ขึ้นอยู่กับระดับความนิยม สำหรับปลาสวยงามที่ขายดีที่สุดพบว่าเป็นปลาพื้นเมืองปลาที่มีราคาแพงเป็นปลาพื้นเมืองร้อยละ 50 และปลาต่างประเทศร้อยละ 53.3 ปลาที่สร้างกำไรเป็นปลาพื้นเมืองร้อยละ 83.3 และเป็นปลาต่างประเทศร้อยละ 23.3 ปลาที่มีราคาเปลี่ยนแปลงร้อยละ 53.3 เป็นปลาพื้นเมืองและร้อยละ 40 เป็นปลาต่างประเทศ ด้านการเปลี่ยนแปลงผลผลิตพบว่าร้อยละ 60 เป็นปลาพื้นเมือง และร้อยละ 26.67 เป็นปลาต่างประเทศ ร้านขายปลาสวยงามร้อยละ 60 มีกำไรระหว่าง 10,000-50,000 บาท/ปี ร้อยละ 26.67 ต่ำกว่า 10,000 บาท/ปี ร้อยละ 6.67 มีกำไรระหว่าง 50,000-100,000 บาท/ปี และร้อยละ 10 มีกำไรมากกว่า 100,000 บาท/ปี ส่วนปัญหาการดำเนินการพบว่าร้อยละ 60 เป็นปัญหาด้านการตลาดร้อยละ 10 เป็นปัญหาด้านแหล่งของผลผลิตและร้อยละ 46.67 เป็นปัญหาด้านคุณภาพของผลผลิต ผลการทดลองเพื่อทราบอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมในการเพาะพันธุ์ปลากัดหม้อที่มีต่ออัตราส่วนเพศผู้ต่อเพศเมียพบว่าอัตราส่วนเพศของปลากัดหม้อและปลากัดจีนไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)